

Čj. UOOU-03780/14-3

PŘÍKAZ

Úřad pro ochranu osobních údajů, jako příslušný správní orgán podle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, a § 2 odst. 2 a § 46 odst. 4 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, vydává dne 29. dubna 2014 v souladu s § 150 odst. 1 správního řádu tento příkaz:

Je prokázáno, že účastník řízení: společnost Vodafone Czech Republic a.s., se sídlem Vinohradská 167, 100 00 Praha 10, IČ: 25788001, v souvislosti se zpracováním osobních údajů svých zákazníků, jako správce osobních údajů podle § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb.,

- I. tím, že na žádost ..., nar. ..., trvalým bytem ..., ze dne 24. července 2013 neposkytl informace o provozních a lokalizačních údajích týkajících se jeho zákaznického účtu,

porušil povinnost stanovenou v § 12 odst. 2 písm. b) zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost poskytnout na požádání subjektu údajů informaci o zpracování jeho osobních údajů, která by obsahovala sdělení o osobních údajích, případně kategoriích osobních údajů, které jsou předmětem zpracování, včetně veškerých dostupných informací o jejich zdroji,

- II. a dále tím, že u svého zákazníka ..., nar. ..., trvalým bytem ..., vedl od 1. srpna 2011 do přesně neurčené doby, nejdéle však do 15. května 2013 jako osobní údaj rodné číslo ..., ačkoliv nositelem tohoto rodného čísla je ..., nar. ..., trvalým bytem ..., a kdy při shromažďování a následném zpracování osobních údajů ... neučinil žádné kroky k ověření přesnosti zpracovávaného rodného čísla a následně předal do negativního registru fyzických osob SOLUS, zájmové sdružení právnických osob, informaci o existenci dluhu za svoje služby spojenou s nositelem rodného čísla ..., ačkoliv ... žádný dluh u účastníka řízení neměl,

porušil povinnost stanovenou v § 5 odst. 1 písm. c) zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost zpracovávat pouze přesné osobní údaje a povinnosti správce, zjistí-li že jím zpracovávané osobní údaje nejsou s ohledem na stanovený účel

přesné, provést bez zbytečného odkladu přiměřená opatření, zejména zpracování blokovat, a o tomto informovat všechny příjemce osobních údajů,

a tím spáchal

v bodě I správní delikt podle § 45 odst. 1 písm. g) zákona č. 101/2000 Sb., neboť odmítl subjektu údajů poskytnout požadované informace,

v bodě II správní delikt podle § 45 odst. 1 písm. b) zákona č. 101/2000 Sb., neboť zpracovával nepřesné osobní údaje,

za což se mu v souladu s § 45 odst. 3 zákona č. 101/2000 Sb. ukládá

pokuta ve výši 15.000 Kč
(slovy patnáct tisíc korun českých)

a dále podle § 79 odst. 5 správního řádu povinnost nahradit **náklady řízení ve výši 1.000 Kč,**

obojí splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí bezhotovostním převodem na účet vedený u ČNB, č. ú. 19-5825001/0710, variabilní symbol IČO účastníka řízení, konstantní symbol 1148.

Odůvodnění

Podkladem pro vydání tohoto příkazu je kontrolní protokol čj. UOOU-02516/13-33 ze dne 28. ledna 2014 pořízený podle zákona č. 101/2000 Sb. a zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, inspektorem Úřadu pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“) MVDr. Františkem Bartošem v rámci kontroly provedené u účastníka řízení ve dnech 24. července 2013 až 9. ledna 2014 a spisový materiál shromážděný v rámci této kontroly spolu s námitkami účastníka řízení ze dne 28. ledna 2014 a rozhodnutím předsedy Úřadu o námitkách čj. UOOU-02516/13-36 ze dne 21. března 2014.

Z výše uvedeného spisového materiálu vyplývá, že ... podal dne 12. srpna 2013 stížnost u Úřadu, ve které uvedl, že dne 24. července 2013 poslal účastníkovi řízení žádost na základě § 12 zákona č. 101/2000 Sb. o zpřístupnění všech provozních a lokalizačních údajů podle § 97 odst. 4 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), které se týkaly jeho zákaznického účtu (vztahujícího se k tel. č. ... a vedeného účastníkem řízení od 1. října 2012 do dne podání žádosti). V žádosti uvedl, že s ohledem na rozhodnutí Úřadu ve věci čj. UOOU-00159/13-2, do kterého může účastník řízení nahlédnout např. na ..., má na sdělení těchto informací nárok. Dne 1. srpna 2013 mu účastník řízení odmítl provozní a lokalizační údaje vydat s odůvodněním, že při poskytování služeb elektronických komunikací je účastník řízení přednostně vázán zákonem č. 127/2005 Sb., přičemž tato speciální právní úprava má na základě § 87 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb. přednost před obecnou právní úpravou obsaženou v zákoně č. 101/2000 Sb., která ani problematiku zpracování provozních a lokalizačních údajů, ani otázku důvěrnosti komunikace neupravuje. Dále účastník řízení v odpovědi uvedl definice pojmů provozní a

lokalizační údaje podle § 90 odst. 1 a § 91 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb. Následně k danému zákonu uvedl, že rozeznává dvě od sebe oddělené oblasti (účely) zpracování provozních a lokalizačních údajů. První se týká vztahu mezi podnikatelem poskytujícím veřejně dostupnou službu elektronických komunikací a účastníkem, který takovou službu využívá (§ 90 až § 96 zákona č. 127/2005 Sb.). Druhá oblast (nazvaná „odposlech a záznam zpráv“) představuje pro podnikatele samostatnou povinnost uchovávat provozní a lokalizační údaje pro účely, v rozsahu a po dobu stanovenou zákonem, a to nikoli pro účely poskytovatele, ale pro účely vyšetřování, odhalování a stíhání závažných trestných činů. Provozní údaje, které o zákaznících účastníků řízení zpracovává a které jsou rozhodné pro vyúčtování služeb elektronických komunikací, jsou jim pravidelně zpřístupňovány prostřednictvím výpisu (v rámci internetové „samoobsluhy“), a to po dobu, kdy je dán právní důvod pro jejich zpracování, přičemž si je zákazník může z webových stránek stáhnout a uložit. V této souvislosti účastník řízení odkázal ve své odpovědi na internetovou „samoobsluhu“. K požadavku na zpřístupnění provozních a lokalizačních údajů podle § 97 odst. 4 zákona č. 127/2005 Sb. za období od 1. října 2012 dále účastník řízení uvedl, že nemůže žádosti vyhovět, protože údaje po danou dobu nezpracovává, ani není ke zpracování po danou dobu oprávněn, a jakékoli zpracování údajů podle § 97 zákona č. 127/2005 Sb. je možné pouze pro účely v tomto ustanovení stanovené a takto zpracováváné údaje lze vydat pouze orgánům v tomto ustanovení taxativně uvedeným. K zaslanému odkazu na dokument uložený na veřejném úložišti účastník řízení sdělil, že takové úložiště nelze akceptovat jako zdroj, na základě kterého by mohla být ukládána povinnost určitému subjektu, proto se k němu nemůže nijak vyjadřovat. V závěru své odpovědi účastník řízení předal v rámci přílohy pouze některé informace poskytované podle § 12 zákona č. 101/2000 Sb.

V případě ... ze spisového materiálu vyplývá, že dne 1. srpna 2011 uzavřel prostřednictvím zákaznické linky smlouvu o poskytování telekomunikačních služeb, konkrétně se jednalo o objednání 2 SIM karet s telefonními čísly ... a ... (aktivovány dne 4. srpna 2013). Podle záznamů účastníka řízení uvedl ... v rámci této telefonické objednávky rodné číslo, které, jak se následně ukázalo, patří ... . uhradil pouze první vyúčtování dne 10. září 2011, další vyúčtování již uhrazena nebyla. Z důvodu dlouhodobého nehrzení vyúčtování (celková výše pohledávky byla 4.678 Kč) byla dne 29. června 2012 účastníku řízení deaktivována obě telefonní čísla a předána informace o nesplnění smluvní povinnosti, výši dlužné částky, datu vzniku dlužné částky a počtu splátek do negativního registru fyzických osob SOLUS, a to prostřednictvím rodného čísla, které účastník řízení u ... zpracovával, přičemž rodné číslo je v rámci předávání informací o klientech zájmového sdružení právnických osob SOLUS využíváno jako jediný identifikátor.

Dne 19. dubna 2013 podal ... trestní oznámení na Policii České republiky, Krajském ředitelství policie Jihočeského kraje, Územním odboru Český Krumlov, Obvodním oddělení Horní Planá, čj. KRPC-53339-1/ČJ-2013-020213, na společnost Vodafone Czech Republic a.s. Na základě trestního oznámení odevzdala Policie České republiky dne 22. srpna 2013 věc Úřadu. V trestním oznámení je uvedeno, že se dne 10. ledna 2013 ... dozvěděl, že je zapsán v negativním registru fyzických osob SOLUS. Dne 15. ledna 2013 se dotázal zájmového sdružení SOLUS, z jakého důvodu je v daném registru zapsán. Bylo mu sděleno, že je dlužníkem společnosti Vodafone Czech Republic a.s., u které má dluh ve výši 4.678 Kč vzniklý ze smlouvy o poskytování telekomunikačních služeb. Protože ... nikdy služeb společnosti Vodafone Czech Republic a.s. nevyužíval a žádnou smlouvu dle svého mínění

neuzavřel, obrátil se dne 16. ledna 2013 na zákaznickou linku společnosti s požadavkem vysvětlení nastalého stavu, kde mu bylo sděleno, že smlouva o poskytování telekomunikačních služeb byla uzavřena na jméno ..., ale na rodné číslo ... . Následně ... vyzval dne 8. března 2013 společnost Vodafone Czech Republic a.s. k odstranění jeho záznamu z negativního registru fyzických osob SOLUS. V odpovědi ze dne 3. dubna 2013 společnost Vodafone Czech Republic a.s. uvedla, že prověřila danou věc a zjistila, že předmětný zákaznický účet, ke kterému se váže dluh, byl aktivován na rodné číslo ... . Vyzvala ho, aby v případě, že objednávku neučinil a nepřevzal, učinil trestní oznámení na neznámého pachatele a jeho kopii zaslal společnosti Vodafone Czech Republic a.s., která situaci prověří a případně pozastaví vymáhání pohledávky.

Dále ze spisového materiálu vyplývá, že dne 7. května 2013 předložil ... účastníkovi řízení kopii podaného trestního oznámení. Dne 13. května 2013 byly jeho osobní údaje odstraněny z negativního registru fyzických osob SOLUS a dne 15. května 2013 mu byl účastníkem řízení zaslán dopis s informací o pozastavení vymáhání dlužné částky.

Dne 30. července 2013 se na Policii České republiky, Krajské ředitelství policie Karlovarského kraje, Obvodní oddělení Sokolov-venkov, ve věci nesprávného uvedení údajů u společnosti Vodafone Czech Republic a.s., čj. KRPK-67357-2/ČJ-2013-1900919, dostavil k podání vysvětlení ..., který uvedl, že v srpnu 2011 si u společnosti Vodafone Czech Republic a.s. telefonicky objednal 2 SIM karty, a to prostřednictvím telefonátu, kdy mu bylo nabídnuto uzavřít smlouvu o poskytování telekomunikačních služeb ve výši 430 Kč, jejímž obsahem bylo získání 2 SIM karet. V prvním vyúčtování byla ale uvedena částka k úhradě ve výši 800 Kč. Tuto částku ... zaplatil, ale ihned kontaktoval danou společnost ohledně nesrovnalosti. Společnost mu přislíbila, že se o věc postará. Nicméně další platba byla ve výši 1.200 Kč. Opět ... kontaktoval zákaznickou linku, kde mu bylo sděleno, že cena ve výši 650 Kč je pouze za 1 SIM kartu. Protože si toto ... neobjednal, požadoval ukončení smlouvy. Bylo mu odpovězeno, že zákaznický účet může být zrušen, pouze pokud zaplatí dlužnou částku. Proto ... zaplatil dlužnou částku a SIM karty dále nepoužíval. Po dalších dvou měsících mu bylo doručeno vyúčtování na 2.800 Kč. Opět se telefonicky spojil se zákaznickou linkou, kde mu bylo řečeno, že se na vzniklý problém blíže podívají a zašlou mu písemné vyjádření. Do podání vysvětlení mu však žádný dopis nebyl doručen. Dále uvedl, že telefonní číslo, ze kterého byla objednávka u účastníka řízení přijata (tj. ...), není jeho a nezná ho. Při objednávce uvedl veškeré své údaje pravdivě. SIM karty mu byly zaslány prostřednictvím zásilkové služby PPL. Při převzetí balíčku si řidič ověřil jeho totožnost podle občanského průkazu.

K výroku I tohoto příkazu správní orgán uvádí, že podle § 4 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb. jsou jméno, příjmení, adresa a rodné číslo nepochybně osobními údaji, neboť se týkají identifikované osoby. Podle § 4 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb. je zpracováním osobních údajů jakákoliv operace nebo soustava operací, které správce nebo zpracovatel systematicky provádějí s osobními údaji, a to automatizovaně nebo jinými prostředky. Zpracováním osobních údajů se rozumí zejména shromažďování, ukládání na nosiče informací, zpřístupňování, úprava nebo pozměňování, vyhledávání, používání, předávání, šíření, zveřejňování, uchovávání, výměna, třídění nebo kombinování, blokování a likvidace. Účastník řízení osobní údaje svých zákazníků zcela jistě zpracovává, když je shromažďuje za účelem

uzavření a plnění smlouvy v závislosti na svém předmětu podnikání (poskytování telekomunikačních služeb). Je tedy správcem osobních údajů svých zákazníků ve smyslu § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb. a za zpracování odpovídá.

Podle § 5 odst. 1 písm. c) zákona č. 101/2000 Sb. je každý správce povinen zpracovávat pouze přesné osobní údaje, které získal v souladu se zákonem. Je-li to nezbytné, osobní údaje aktualizuje. Zjistí-li správce, že jím zpracovávané osobní údaje nejsou s ohledem na stanovený účel přesné, provede bez zbytečného odkladu přiměřená opatření, zejména zpracování blokuje a osobní údaje opraví nebo doplní, jinak osobní údaje zlikviduje. Informaci o blokování, opravě, doplnění nebo likvidaci osobních údajů je správce povinen bez zbytečného odkladu předat všem příjemcům.

Ze shora uvedeného je zřejmé, že účastník řízení tuto povinnost nesplnil. Obecně lze dle správního orgánu konstatovat, že je akceptovatelné, pokud správce neověří osobní údaje svého zákazníka při uzavírání smluvního vztahu, pokud je v tomto smluvním vztahu řádně plněno. Pokud ovšem vznikne ze smluvního vztahu na straně zákazníka prodlení s plněním (dluh) a správce osobních údajů v postavení věřitele musí přistoupit k vymáhání své pohledávky, je třeba, aby pohledávku vymáhal po skutečném dlužníkovi a nikoliv po osobě, jejíž osobní údaje mu někdo v souvislosti s uzavřením smlouvy poskytl, ale jako správce si přesnost (správnost) těchto údajů nijak neověřil. V případě smluv uzavíraných prostředky na dálku je přitom riziko uvedení nesprávných osobních údajů ze strany zákazníka nepochybně vyšší právě s ohledem na zvolený komunikační prostředek a s vědomím tohoto rizika proto musí správce k osobním údajům a jejich přesnosti přistupovat.

Dle správního orgánu je nepochybné, že účastník řízení je oprávněn shromažďovat a dále zpracovávat rodná čísla svých zákazníků (§ 63 odst. 1 písm. b) bod 3. zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích).

Účastník řízení u rodného čísla, které je svou povahou jedinečným identifikátorem fyzické osoby a tedy samo o sobě slouží ke ztotožnění osoby, jeho správnost žádným způsobem neověřil. Přesto s tímto údajem pracoval jako s přesným osobním údajem a v okamžiku, kdy mu vznikla vůči ... pohledávka z nezaplacené faktury, předal (zpracovával) do negativního registru fyzických osob SOLUS jako identifikační údaj ... rodné číslo, které ovšem nebylo jeho. Tento postup je přitom dle správního orgánu porušením povinnosti dle § 5 odst. 1 písm. c) zákona č. 101/2000 Sb. V daném případě je třeba přihlížet právě ke shora uvedenému charakteru rodného čísla – jedinečného, státem garantovaného, identifikátoru fyzické osoby. Zpracování nepřesného rodného čísla může mít za následek značný zásah do soukromí a práv nositele tohoto rodného čísla. V případě účastníka řízení je proto dle názoru správního orgánu porušením jeho povinností zpracovávat přesné osobní údaje, pokud předává neověřená rodná čísla do registru dlužníků. V tomto konkrétním případě dochází s ohledem na účel dlužnických registrů a v nich zapojené subjekty k vážnému zásahu do práv skutečných nositelů rodného čísla (v daném případě ...), kteří nemusí být k účastníkovi řízení v žádném smluvním vztahu, resp. kteří nemají vůči účastníkovi řízení žádný dluh. Tento zásah je poté násoben skutečností, že to je právě nositel rodného čísla, který musí následně (mnohdy komplikovaně a po delší dobu) prokazovat, že předmětný záznam je v negativním registru fyzických osob uveden neoprávněně.

Správní orgán je tedy toho názoru, že v případě neověřených rodných čísel by účastník řízení v souladu s § 5 odst. 1 písm. c) zákona č. 101/2000 Sb. neměl přinejmenším tento údaj zpracovávat způsobem, který by mohl znamenat zásah do práv nositele rodného čísla; účastník řízení by proto do registru dlužníků měl v těchto případech předávat pouze identifikační údaje bez rodného čísla, a rodné číslo pouze tam, kde ověřil, že se jedná o přesný osobní údaj (např. při osobní návštěvě klienta v prodejně účastníka řízení).

Porušení povinnosti podle § 5 odst. 1 písm. c) zákona č. 101/2000 Sb. poté správní orgán spatřuje i v postupu účastníka řízení při řešení stížnosti ... . Za nesprávný považuje požadavek účastníka řízení na podání trestního oznámení ze strany ..., se kterým účastník řízení spojuje nápravu a řešení vzniklého stavu. Je nepochybné, že ke zjištění, že u ... je účastníkem řízení evidováno nesprávné rodné číslo postačí ověření totožnosti ... z jím předložených dokladů; tedy, pokud účastník řízení z občanského průkazu ověří, jaké je rodné číslo ..., a následně ve svém systému zjistí, že stejné rodné číslo má evidováno u úplně jiné osoby, jedná se o dostatečné zjištění pro to, aby u něj vznikla pochybnost o přesnosti tohoto osobního údaje. Tato pochybnost poté musí vést vždy k blokování tohoto osobního údaje a ke sdělení této skutečnosti všem příjemcům nepřesného osobního údaje (v daném případě negativnímu registru fyzických osob SOLUS). Takto ovšem účastník řízení nepostupoval, když požadoval po ... podání trestního oznámení, a teprve na jeho základě provedl opravu nepřesného rodného čísla, resp. jeho vymazání. To ve svém důsledku vedlo k prodloužení doby, po kterou účastník řízení zpracovával nepřesný osobní údaj, a zasahoval tím do práv ... .

K výroku II tohoto příkazu správní orgán uvádí, že podle § 12 zákona č. 101/2000 Sb. požádá-li subjekt údajů o informaci o zpracování svých osobních údajů, je mu správce povinen tuto informaci bez zbytečného odkladu předat. V ustanovení § 12 odst. 2 uvedeného zákona jsou poté specifikovány údaje, které je správce povinen subjektu údajů předat. Obsahem informace je vždy sdělení o účelu zpracování osobních údajů, o osobních údajích, případně kategorii osobních údajů, které jsou předmětem zpracování včetně veškerých dostupných informací o jejich zdroji, o povaze automatizovaného zpracování v souvislosti s jeho využitím pro rozhodování, jestliže jsou na základě tohoto zpracování činěny úkony, nebo rozhodnutí, jejichž obsahem je zásah do práva a oprávněných zájmů oprávněných subjektů údajů, a o příjemci, případně kategorii příjemců. Ustanovení § 12 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb. tak lze považovat za informační minimum, které je správce povinen na požádání subjektu údajů poskytnout vždy.

Ačkoli povinnost uchovávat provozní a lokalizační údaje je účastníku řízení uložena zvláštním zákonem, konkrétně § 97 odst. 3 zákona č. 127/2005 Sb., tak tento zákon výslovně neupravuje přístup subjektu údajů k těmto údajům. Právo subjektu údajů na přístup k osobním údajům vztahujícím se k jeho osobě je dáno v § 12 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. Pokud účastník řízení odmítl poskytnout informace subjektu údajů s odkazem na skutečnost, že v § 97 odst. 3 zákona č. 127/2005 Sb. je přesně definován okruh subjektů, kterým mohou být údaje zpracovávány podle tohoto ustanovení předávány (Policie České republiky, Bezpečnostní informační služba, Vojenské zpravodajství, Česká národní banka) a dále tvrdil, že zákon č. 127/2005 Sb. je zvláštní ve vztahu k obecné úpravě zpracování osobních údajů v zákoně č. 101/2000 Sb., jehož aplikace je podle názoru těchto poskytovatelů vyloučena, tak tento názor není správný. Kolizní pravidlo *lex specialis derogat legi*

generali lze uplatnit na konkrétní ustanovení zákona č. 127/2005 Sb. v případě, že upravuje stejný právní institut jako obecný předpis, nikoli na zákon jako celek. Zákon č. 127/2005 Sb. neobsahuje konkrétní ustanovení, které by v případě provozních a lokalizačních údajů vylučovalo nebo modifikovalo oprávnění subjektu údajů k přístupu ke svým osobním údajům podle § 12 zákona č. 101/2000 Sb., proto je právo subjektu údajů na přístup ke svým osobním údajům plně zachováno. Z výše uvedeného vyplývá, že má subjekt údajů vždy právo na informace o svých zpracovávaných osobních údajích, resp. právo na přístup k nim, a toto jeho právo se vztahuje i na provozní a lokalizační údaje shromažďované poskytovateli služeb elektronických komunikací. Výjimkou je informace o příjemci osobních údajů ze zákona (např. Policii České republiky), neboť ta by mohla ohrozit jiný právem chráněný zájem, např. vyšetřování trestné činnosti (viz také stanovisko Úřadu č. 6/2013; www.uouu.cz).

Správní orgán považuje ve smyslu § 150 odst. 1 správního řádu skutkové zjištění za dostatečné a na základě výše uvedeného považuje za prokázané, že účastník řízení porušil svým jednáním ve vztahu ke svému zákazníkovi ... povinnost stanovenou v § 5 odst. 1 písm. c) zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost zpracovávat pouze přesné osobní údaje, a ve vztahu ke svému zákazníkovi ... povinnost stanovenou v § 12 odst. 2 písm. b) zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost poskytnout na požádání subjektu údajů informaci o zpracování jeho osobních údajů, která by obsahovala sdělení o osobních údajích, případně kategoriích osobních údajů, které jsou předmětem zpracování, včetně veškerých dostupných informací o jejich zdroji.

Při stanovení výše sankce bylo přihlédnuto jako k přitěžující okolnosti k následkům protiprávního jednání, kdy nesprávný záznam v registru dlužníků omezil ... při jednání s dalšími členy zájmového sdružení právnických osob SOLUS, přičemž z hlediska závažnosti považuje správní orgán takovou nepřesnost v negativních registrech fyzických osob za závažný zásah do soukromí subjektu údajů. Dále bylo přihlédnuto ke skutečnosti, že nepřesnost se týkala rodného čísla, které je svým charakterem jedinečným identifikátorem občana, pomocí kterého lze propojovat a přiřazovat další osobní údaje, a proto jakákoliv nepřesnost v tomto osobním údaji vede ke zpracování řady dalších nepřesných osobních údajů (v daném případě informace, že ... je dlužník). K další přitěžující okolnosti, ke které správní orgán při stanovení výše pokuty přihlédl, byla skutečnost, že účastník řízení byl již jednou, a to v roce 2011, uznán vinným ze spáchání správního deliktu podle § 45 odst. 1 písm. b) zákona č. 101/2000 Sb. Správní orgán též přihlédl jako k přitěžující okolnosti ke skutečnosti, že účastník řízení spáchal více správních deliktů. Jako k polehčující okolnosti správní orgán přihlédl k počtu subjektů údajů, které byly jednáním účastníka řízení dotčeny. Po posouzení všech shora uvedených skutečností rozhodl správní orgán o uložení sankce při dolní hranici zákonné sazby.

Při rozhodnutí o uložení povinnosti uhradit náklady řízení správní orgán vycházel z ustanovení § 79 odst. 5 správního řádu, který správnímu orgánu ukládá povinnost uložit paušální částkou náhradu nákladů řízení účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, a z § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, kterou se stanoví paušální částka nákladů správního řízení ve výši 1.000 Kč.

S ohledem na výše uvedené, bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku tohoto příkazu.

Poučení: V souladu s § 150 odst. 3 správního řádu lze proti tomuto příkazu podat ve lhůtě 8 dnů, která začíná běžet dnem doručení příkazu, u Úřadu pro ochranu osobních údajů odpor, kterým se příkaz ruší a řízení pokračuje.

Příkaz je doručen dnem převzetí stejnopisu, nejpozději ale desátým dnem od jeho uložení na poště. V případě doručování do datové schránky je dnem doručení okamžik přihlášení oprávněné osoby do datové schránky, nejpozději ale desátý den ode dne dodání rozhodnutí do datové schránky.

Praha 29. dubna 2014

otisk
úředního
razítka

Vanda Foldová
ředitelka odboru správních činností